

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**

za pośrednictwem:

Telewizja Polska S.A.

Wnioskujące:

**Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog
Polska**

ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

Podmiot zobowiązany:

Telewizja Polska S.A.

ul. Jana Pawła Woronicza 17
00-999 Warszawa

**Skarga na decyzję z 18 kwietnia 2018 r. (TVP/BSK/RS/027-8/2018)
w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej**

- I. Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska (dalej: „Stowarzyszenie”) składa skargę na decyzję z 18 kwietnia 2018 r., w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej i wnosi o:
- uchylenie skarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia sprawy,
  - zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.
- II. Wydanej decyzji Stowarzyszenie zarzuca naruszenie:
- art. 61 ust. 1 Konstytucji RP, w zakresie w jakim przepis ten stanowi normatywną podstawę konstytucyjnego prawa do informacji publicznej, poprzez nieuprawnione – bowiem zbyt daleko idące – ograniczenie prawa do informacji publicznej,
  - art. 16 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej (dalej: „UDIP”) w zw. z art. 107 § 3 KPA i art. 5 ust. 1 i 2 poprzez wydanie decyzji bez prawidłowego uzasadnienia, bez wskazania podstawy prawnej, a co za tym idzie uniemożliwienie przygotowanie prawidłowego odwołania.

UZASADNIENIE

1. Stowarzyszenie wskazuje, iż kwestionowana decyzja jest lakoniczna i zawiera błędnie podane podstawy prawne.

2. Art. 5 ust. 1 i 2 UDIP to dwie oddzielne podstawy o odmowy udostępnienia informacji publicznej. Strona przeciwna powołując art. 5 ust. 1 i 2 UDIP w podstawie rozstrzygnięcia nie wskazała w jakim zakresie następuje ograniczenie jawności ze względu na przywołane w tym przepisie wyłączenia jawności.
3. Strona przeciwna w uzasadnieniu skarżonej decyzji powołuje się na art. 15 Prawa prasowego.
4. W art. 14 Konstytucji RP zagwarantowano z kolei wolność prasy i środków masowego przekazu. Wolność ta, tak jak wszystkie inne wolności i prawa człowieka i obywatela, są skierowane do podmiotów działających w sferze publicznej, tj. ludzi (jednostek), prywatnych przedsiębiorstw, itd. Co istotne, wolności i prawa człowieka i obywatela nie są skierowane do organów władzy publicznej. Z naciskiem należy podkreślić, że podmioty prywatne działają w ramach wolności i praw, czyli mogą czynić wszystko to, czego prawo im nie zakazuje oraz mają prawo żądać od innych to, do czego mają prawo. Wolności i prawa człowieka i obywatela należy interpretować szeroko, na korzyść obywatela.
5. Z kolei organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że mogą czynić tylko tyle, na ile im pozwala prawo. Organy władzy publicznej nie są adresatami wolności i praw, ale są adresatami norm kompetencyjnych, wysłowionych przez prawo. Kompetencji organów władzy publicznej nie można domniemywać. Do tego sprowadzić można konstytucyjną zasadę legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP.
6. Wobec powyższego z istoty prawa wynika, że organy władzy publicznej nie są adresatami wolności prasy i środków masowego przekazu, ani też nie mogą być beneficjentami tej wolności.
7. Gwarancją wolności prasy jest prawo autora materiału do zachowania w tajemnicy jego nazwiska (co gwarantuje art. 15 ust. 1 Prawa prasowego). Wskazany przepis ma umożliwić pełniejszą realizację kontrolnej funkcji prasy oraz w ten sposób wpłynął urzeczywistniać prawo do informacji. Co istotne, gwarancja ta znajduje merytoryczne uzasadnienie jedynie w przypadku, gdy określony tekst (materiał prasowy) związany jest z realizacją wolności prasy i środków masowego przekazu.
8. Z naciskiem należy podkreślić, że można działania TVP wiązać z realizacją owej wolności. W związku z tym nie można uznać za prawidłowe skorzystania przez podmiot zobowiązany do udostępniania informacji z art. 15 ust. 1 Prawa prasowego.
9. Należy zwrócić uwagę, że jawność personaliów osób, które są autorami tekstów publikowanych za sprawą organów władzy publicznej, czy też spółek publicznych i ich aparatu pomocniczego ma istotne znaczenie w demokratycznym państwie prawnym.
10. Rozpatrujący tę sprawę WSA w Krakowie w wyroku z 6 września 2013 r. (II SAB/Kr 134/13) wskazał, że:

Zauważyć bowiem należy, że skoro osoby te [autorzy tekstów – przypis własny] wyznaczone zostały do realizacji zadań informacyjnych gminy, mających na celu przekazanie lokalnej społeczności konkretnych treści, będących stanowiskiem organu w określonej sprawie, a jednocześnie osoby te są zatrudnione przez ten urząd, to nie ulega wątpliwości, iż wykaz tych osób stanowić będzie informację publiczną. Stosownie bowiem do art. 6 ust. 1 pkt 2 u.d.i.p. udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1 (organach władzy publicznej), w tym o ich organizacji (lit. b przepisu) oraz organach i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach (lit. d przepisu). Nie było zatem podstaw do podzielenia stanowiska organu, iż żądana przez skarżącego informacja, nie jest informacją publiczną.

11. NSA w wyroku z 4 lipca 2014 r. (I OSK 2822/13) zajął tożsame stanowisko i wskazał, że informacje o autorach tekstu opublikowanego na stronie gminy

...są to (...) informacje o osobach wykonujących na rzecz organu określone zadania, w tym informacyjne. W sprawie istotną jest okoliczność, że oba portale internetowe są stronami Urzędu Gminy N., finansowanymi ze środków tej Gminy. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. d u.d.i.p. informacją publiczną jest informacja o organach władzy publicznej i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach. Tego rodzaju informacją są niewątpliwie dane pracowników Urzędu Gminy, którzy będąc zatrudnieni w tym Urzędzie na określonych stanowiskach, są odpowiedzialni za tworzenie i umieszczenie na stronie internetowej Gminy określonej treści materiałów. Osoby te będąc zatrudnionymi w Gminie realizują jej zadania informacyjne, co niewątpliwie wiąże się z wynikającą z art. 11b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminy (Dz. U. z 2013 r., poz. 594) – zasadą jawności działalności organów gminy. Zadania te mieszczą się w obszarze zadań publicznych i dotyczą określonych sfer życia publicznego. Nie ulega wątpliwości, że wykaz tych osób, realizujących określone przez pracodawcę, którym jest Gmina, kompetencje, jest informacją publiczną i nie ma przy tym znaczenia, że osoby te nie mają przymiotu funkcjonariusza publicznego.

12. Wskazania, zawarte w tym wyroku, należy odpowiednio odnieść do niniejszej sprawy. Z tych przyczyn skarżona decyzja winna być uchylona.

W załączeniu:

- kopia skargi,
- statut,
- KRS.